

RAUMAN KAUPUNKI

**RAUMAN FÅFÄNGAN
KASVILLISUUS-
SELVITYS 2010**

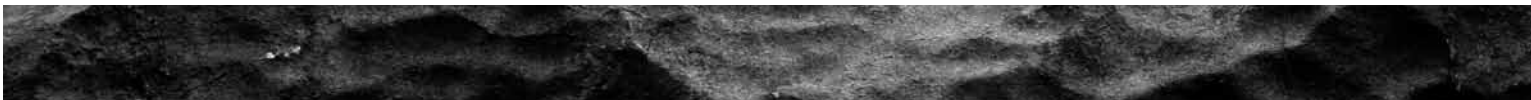

AHLMAN
Konsultointi & suunnittelu

SISÄLLYSLUETTELO

Selvitysalueen yleiskuvaus	3
Kasvillisuusselvityksen sisällöstä	4
Kasvillisuusselvitys	4
Tutkimusmenetelmät	4
Fåfångan kasvilajistosta	4
Kuviokohtaiset kuvaukset	4
Päätelmät	9
Kirjallisuus	14
Maastotöihin liittyvä kirjallisuus	14
Liite. Valokuva merenrantaniitystä	15

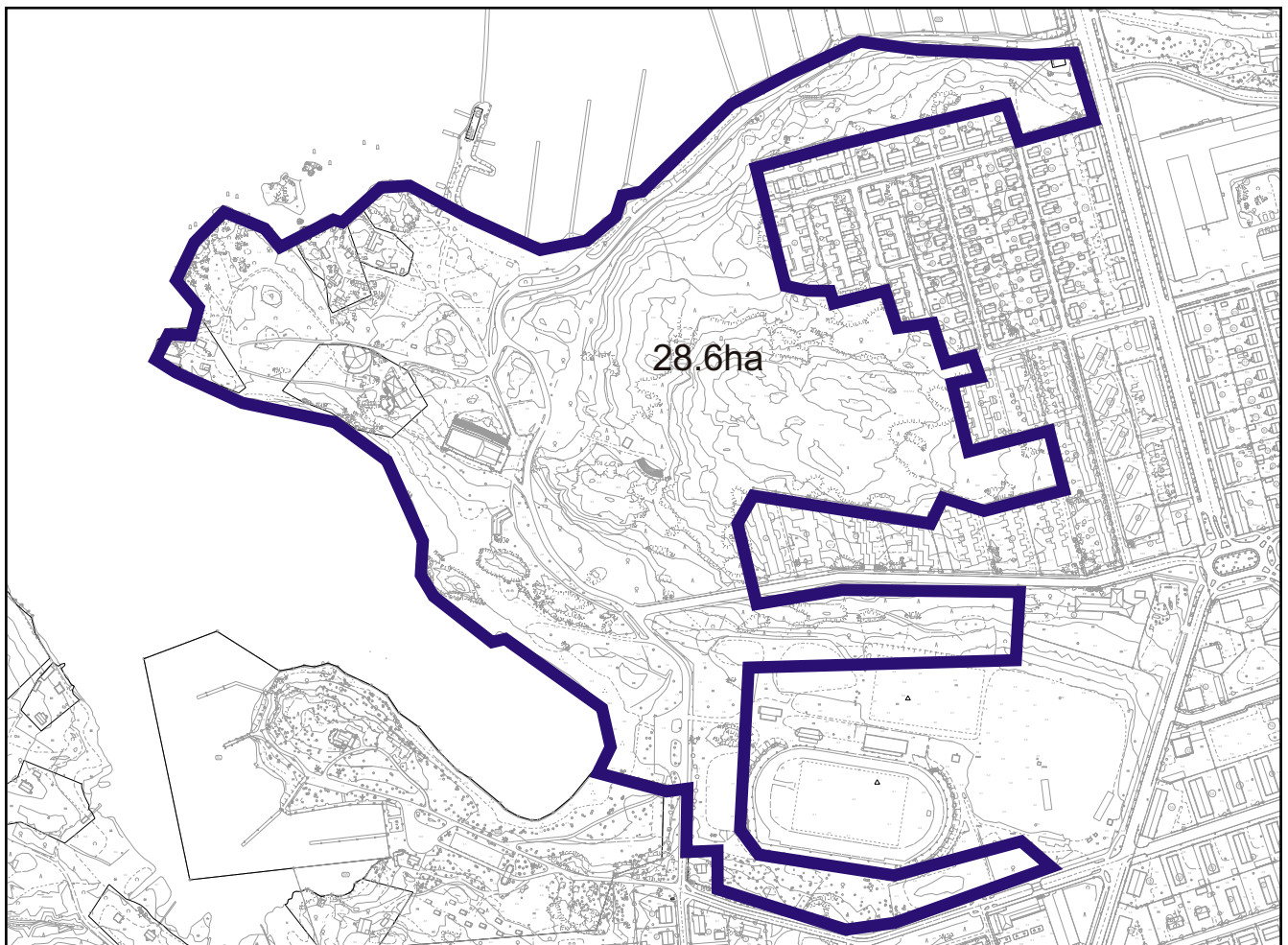
Fåfänga sijaitsee Rauman ydinkeskustan luoteislaidalla merenrannalla (kuva 1). Alueen pohjoispuolella on Syvärauma vesiatamiseen ja kaakkoislaidalla Otanlahden urheilukenttä. Rantaviivaa ympäröivät vesialueet ovat nimeltään Otanlahti ja Syväraumanlahti.

Selvitysalue käsittää rajauksen, jossa on muun muassa kalliomännikköjä, tervaleppäyhdyksuntia, kulttuurivaikutteisia sekametsiä ja muita kulttuurialueita.

Tämä raportti esittelee Rauman kaupungin tilaaman Fåfängan kasvillisuusselvityksen tulokset, joiden perusteella voidaan suunnitella alueen maankäyttöä asemakaavoituksessa. Maastotöistä ja raportoinnista vastaa lintuihin, putkilokasveihin ja elinympäristöihin syventynyt luontokartoittaja Santtu Ahlman (Ahlman Konsultointi & suunnittelu).

Kuva 1. Fåfängan kasvillisuusselvitysalueen raja (28,6 ha).

SELVITYSALUEEN YLEISKUVAUS

Selvitysalue (kuva 1) on 28,6 hehtaarin kokonaisuus, joka kattaa kuivahkoja puolukkatyyppin kalliomänniköitä, tuoreita kankaita, vanhasta merenpohjasta muodostuneita tervaleppäyhdykskuntia, kulttuurivaikuttaneita sekametsiä ja -lehtoja sekä monenlaisia kulttuuriympäristöjä maa-uimalasta, uimarantaan ja puistoon. Alueen erikoisuuksin lukeutuvat kymmenet tai jopa sadat iäkkäät kilpikaarnamännyt, jotka kirjoavat tutkimusaluetta ja antavat sille omanlaisen leimansa.

Alue koostuu yhdestä rajauksesta, joka rajoittuu lännessä merenrantaan, pohjoisessa Syvärauman venesatamaan ja kaikkialla muualla asutus- ja puistoalueisiin.

KASVILLISUUSSELVITYKSEN SISÄLLÖSTÄ

Fåfängan kasvillisuusselvityksen tavoitteena oli selvittää alueen putkilokasvit ja elinympäristöt ja kartoittaa samalla mahdolliset uhanalaiset ja EU:n luontodirektiivin mukaan suojeltavat lajit. Lisäksi selvitettiin lakien mukaisesti suojeltavat luontotyypit ja arvokkaat elinympäristöt asemakaavoitusta ja muuta maankäyttöä varten.

KASVILLISUUSSELVITYS

Tutkimusmenetelmät

Aluerajaus kierrettiin järjestelmällisesti läpi 6.8., 12.8. ja 20.8., jolloin kirjattiin kaikki löydetty putkilokasvilajit, myös puutarhoista ja pihoista villiintyneet lajit. Jokainen kuvio tyypiteltiin maastossa ja niiden rajat piirrettiin ortoilmakuvalle (kuva 2). Kustakin kuvioista kirjoitettiin yleisluonnehdinta ja mahdolliset lisätiedot.

Fåfängan kasvilajistosta

Monipuoliset elinympäristöt vaikuttavat putkilokasvilajistoon, minkä vuoksi alueelta löydettiin melko paljon eri lajeja pieneen pinta-alaan nähden. Lajisto on kokonaisuudessaan hyvin sekavaa, mikä johtuu pitkälti sekä maankohoamisen myötä tapahtuvasta kehityksestä että voimakkaasta kulttuurivaikutuksesta. Puusto koostuu suurelta osin sekä männyistä että maankohoamisrannikolle tyypillisistä tervalepistä, jotka muodostavat ns. tervaleppäyhdykskuntia. Selvityksessä käytetty nimistö on Suuren Pohjolan Kasvion (Mossberg & Stenberg 2005) mukainen.

Kuviokohtaiset kuvaukset

Tässä osiossa kuvataan jokaisen kuvion yleisluonnehdinta ja maankäyttösuositukset. Lisäksi tietoihin on lisätty luontotyyppien uhanalaisuusluokitus (Raunio ym. 2008). Nämä luokitukset on merkitty punaisella luontotyyppinimikkeen oikeaan reunaan. Mikäli kyseessä on esimerkiksi puistoalue tai jokin muu luontotyyppi, joka uupuu uhanalaisuusluokitukselta, käytetään pelkkää viivaa. LC = säilyvä, NT = silmälläpidettävä, VU = vaarantunut, EN = erittäin uhanalainen ja CR = äärimmäisen uhanalainen.

Kuva 2. Fåfängan kuviokohtaiset rajaukset (kuviokartta).

1. Puistoalue

[–]

Pieni puistoalue, jolla on kilpikaarnamäntyjä ja koivuja. Alla on hoidettu pihanurmikko, jossa kasvaa muun muassa valkoapilaa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

2. Parkkialue

[–]

Sorastettu parkkipaikka, jossa kasvillisuus on hyvin niukkaa. Reunavyöhykkeillä kasvaa muun muassa pihasauniota ja rentohaarikkoa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

3. Tervaleppäyhdykskunta

[LC]

Pienialainen tervaleppäyhdykskunta, joka on vielä muutostilassa. Myös koivut ovat yleisiä. Kostoiden paikkojen lajeista esiintyy muun muassa kurjenjalka, mutta kyseessä ei ole tervaleppäkorpi. Kokonaisuudessaan aluskasvillisuus on monipuolista ja rehevää. Kuvio saattaa olla kehitymässä lehdoksi.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

4. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Tuore kangas, jossa on kilpikaarnamäntyjä, koivuja ja pihlajia. Kuusta ei juuri tavata. Mustikka on hyvin runsas. Paikoin puolukka on runsaampi. Ruohoista etenkin oravanmarja ja metsätähti ovat yleisiä. Osa kuviosta on puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta, mutta mosaiikkimaisuuden vuoksi metsätyypisiä ei ole jaettu kuviokartassa erilleen.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

5. Virkistysalue

[–]

Varsin monimuotoinen ja laaja virkistysalue, jossa on muun muassa maauimala, hiekkainen uimaranta, päällystettyjä teitä, pieniä osuuksia urheilukentästä ja puistopuustoa sekä muita lehtipuita. Kokonaisuus on hyvin mosaiikkimainen ja se sisältää myös pieniä tervaleppäyhdykskuntia, jotka ovat hyvin kulttuurivaikutteisia. Kasvillisuus vaihtelee rannan kilpikaarnamäntynyistä koristepuihin, kuten mongolianvaahteraan ja hopeasalaviin. Lehtimetsäkuviolla aluskasvillisuus on viljavaa ja tiheäkasvuista, käsittäen yhteensä kymmeniä eri lajeja. Kuviokartan (kuva 2) erillinen pieni kuvio käsittää kesäteatterialueen.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

6. Tervaleppäyhdykskunta

[LC]

Hyvin pienialainen tervaleppäyhdykskunta, joka on vielä muutostilassa. Kookkaiden tervaleppien lisäksi kuviolla on myös järeitä kilpikaarnamäntyjä. Aluskasvillisuus koostuu sekavasta lajistosta, kuten esimerkiksi metsäalvejuuresta, oravanmarjasta, käenkaalista, lehtotesmasta, korpipaatsamasta ja tuomesta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

7. Kulttuurivaikutteinen sekametsä

[-]

Hyvin sekava kokonaisuus, jota ei voida tyyppitellä kunnolla. Itäpäässä on lehtimetsää, jossa on vähäisesti lehdon piirteitä ja keskivaiheilla on pienialaisesti mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta, jossa mustikka on hyvin runsas. Länsipuolella on paahdekallio, jossa kasvaa muun muassa isomaksaruohoa ja rohtorädykettä. Kuvion etelälaidalla on runsaasti koristekasveja, kuten japaninangervoa, hapankirsikkaa, keltaoksanukkaa ja niin edelleen. Haapa ja mesian-gervo ovat paikoin peruslajeja. Kuviolla on myös kilpikaarnamäntyjä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

8. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Osa kuviosta on tuoretta kangasta ja osa kuivahkoa kangasta (VT). Kangastyypit vaihtelevat, eikä niitä voida rajata selkeästi. Mänty on kaikkialla varsin yleinen, eikä kuusta juuri esiinny. Mustikka on kuitenkin runsain varpu ja vain osittain puolukka korvaa sen. Kuviolla on myös vähäisesti lehtimetsäosuutta ja kokonaisuudessaan se on kuvion numero yhdeksän vaihtumaa. Alueen koillisosassa on pienialainen kalliomuodostuma, joka on metsälakikohde (kuva 4).

Maankäyttösuositus: kuviolla on pienialainen kalliokohde, joka on metsälain mukaan suojeltava (kuva 4). Muuten kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole muilta osin esteitä.

9. Puolukkatyypin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Kuivahko kalliomännikkö, jossa mänty on valtapuu. Laajoilla alueilla ei esiinny lainkaan muita puita. Kilpikaarnamäntyjä on suhteellisen paljon. Puolukka, kanerva ja jäkälät ovat peruslajeja. Osa suuresta kuviosta on kanervatyypin (CT) kuivaa kangasta, mutta alueita ei ole eritelty, sillä kuviota on syytä käsitellä kokonaisuutena. Kalliokasvillisuus ei ole erityisen monipuolista, mutta soistuneissa painanteissa esiintyy niin hillaa kuin juolukkaakin. Kuvion etelä-, itä- ja koillispuolella on talojen pihoista kuljetettu puutarhajätettä, minkä vuoksi alueelle on levinnyt muun muassa vuorenkilpiä, rusopajuangervoa ja mongolianmaksaruohoa.

Maankäyttösuositus: osa kalliokosta (kuva 3) voidaan tulkita metsälain (10 §) nojalla suojeltavaksi erityisen arvokkaaksi elinympäristöksi, joka tulee säilyttää koskemattomana. Se on luonnontilainen tai luonnontilaisen kaltainen ja myös kilpikaarna- ja lakkapäämäntyjä esiintyy. Kyseessä ei ole kuitenkaan selvästi muusta ympäristöstä erottuva kohde.

10. Merenrantaniitty

[CR]

Hyvin pienialainen merenrantaniitty, joka on jo osittain ruoikoitunut. Niittykasvillisuutta ei esiinny ruokojen seassa, eikä paljailla kallioilla, jotka halkovat kuviota. Ne on kuitenkin tulkittu tässä yhteydessä samaksi kokonaisuudeksi. Niittylajisto on varsin edustavaa pienestä pinta-alasta huolimatta. Peruslajeja ovat muun muassa pikku- ja isosappi, suolavihvilä, merisyysmaitainen, meriratamo, vilukko ja punanata. Aivan rantaviivassa ja kivikkoisilla paikoilla kasvaa myös merirannikkia. Kalliot ovat pääosin paljaita, mutta paikoin sekä iso- että keltamaksaruoho kasvavat niiden päällä. Metsän puolella esiintyy jonkin verran tyrnipensaikkaa. Merenrantaniityn suurin uhka vaikuttaisi olevan ruoikoituminen.

Maankäyttösuositus: merenrantaniitty on EU:n luontodirektiivin määrittämä priorisoitu luontotyyppi, joka suositetaan säilytettävän. Lisäksi se on luokiteltu uudessa Suomen luontotyyp-
pien uhanalaisuusluokituksessa äärimmäisen uhanalaiseksi (CR).

11. Tuore keskiravinteinen lehto

[NT]

Melko laaja keskiravinteinen lehto, joka lienee vielä muutostilassa. Lehtipuuston alla on rehevä aluskasvillisuus ja muun muassa karhunputki, lehtonurmikka, nuokkuhelmikkä, lehtovirmajuuri, nokkonen sekä kylä- ja ojakellukka ovat peruslajeja. Myös tuomi esiintyy yleisenä. Kuvio on osittain luonnontilaisen kaltainen, joskin kulttuurivaikutus näkyy myös tällä alueella.

Maankäyttösuositus: tuore lehto on EU:n luontodirektiivin määrittämä luontotyyppi, joka suositetaan säilytettävän. Se on myös metsälain mukaan suojeltava erityisen tärkeä elinympäristö, joskin kyseessä ei ole selvästi muusta ympäristöstä erottuva kohde.

12. Puolukkatyyppin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Kuivahko kangas, jossa puusto on mäntyvaltaista. Joukossa on myös kilpikaarnamäntyjä. Puolukka on hyvin runsas ja kuvion reunoja kiertää mustikkavyö ja ne ovatkin osittain mustikkatyyppin (MT) tuoretta kangasta. Metsätähti ja kevätpiippo ovat peruslajeja. Kallioisilla kohdilla esiintyy myös lampaannataa.

Maankäyttösuositus: kuivahko kangas on hyvin edustava ja vanhojen puiden vuoksi se suositetaan säilytettävän ennallaan. Luontotyyppin voidaan tulkita olevan vanha mäntyvaltainen kuiva kangas, jolloin se on uhanalaisuusluokituksessa erittäin uhanalainen (EN).

13. Tuore keskiravinteinen lehto

[NT]

Tervaleppälehto, joka lienee vielä osin muutostilassa. Tervaleppä on valtalaji ja joukossa on myös tuomia yleisesti. Vadelma, käenkaali, metsäalvejuuri, oravanmarja ja metsätähti ovat peruslajeja. Puna-ailakki on varsin niukka. Kuvio voidaan tulkita puna-ailakkityypin (SiT) leh-doksi, mutta kokonaisuudessaan kuvio ei ole erityisen edustava.

Maankäyttösuositus: tuore lehto on EU:n luontodirektiivin määrittämä luontotyyppi, joka suositetaan säilytettävän. Se on myös metsälain mukaan suojeltava erityisen tärkeä elinympäristö, joskin kyseessä ei ole selvästi muusta ympäristöstä erottuva kohde.

14. Kulttuurialue

[–]

Hyvin vaihteleva kulttuurialue, joka käsittää muun muassa rakennuksia pihapiireineen, parkkialueita, puistoaluetta, tervaleppävaltaista metsää ja pieniä mäntykuvioita. Alue vaihtelee mosaiikkimaisesti ja se on tulkittu yhdeksi kuvioksi. Metsäosuuksien lajisto on varsin rehevää ja esimerkiksi karhunputki on peruslaji. Kuviolla esiintyy lähes sata eri putkilokasvilajia.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppjä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

Päätelmät

Fåfängan luontotyyppit ovat varsin monipuolisia ja toisaalta myös sekavia pieneen pinta-alaan nähden. Iso osa tutkimusalueesta on kulttuurialuetta ja vaikutukset näkyvät myös reunustavissa luontotyypeissä muun muassa koristelajien melko yleisenä esiintymisenä. Oman leimansa alueeseen antavat tervaleppähdykunnat, jotka on tyypillisiä maankohoamisrannikolle. Osa näistä kuvioista on muuttunut lehdoksi, mutta ne ovat silti todennäköisesti edelleen muutostilassa. Merenrannan läheisyydestä kielivät myös lukuisat ikivanhat kilpikaarnamännyt, jotka ovat aikoinaan olleet ensimmäisiä paikalle iskeytyneitä puita. Muuttuvien luontotyyppien ja kulttuurivaikutteisuuden vuoksi alue on tyypittelyjen kannalta erityisen haastava.

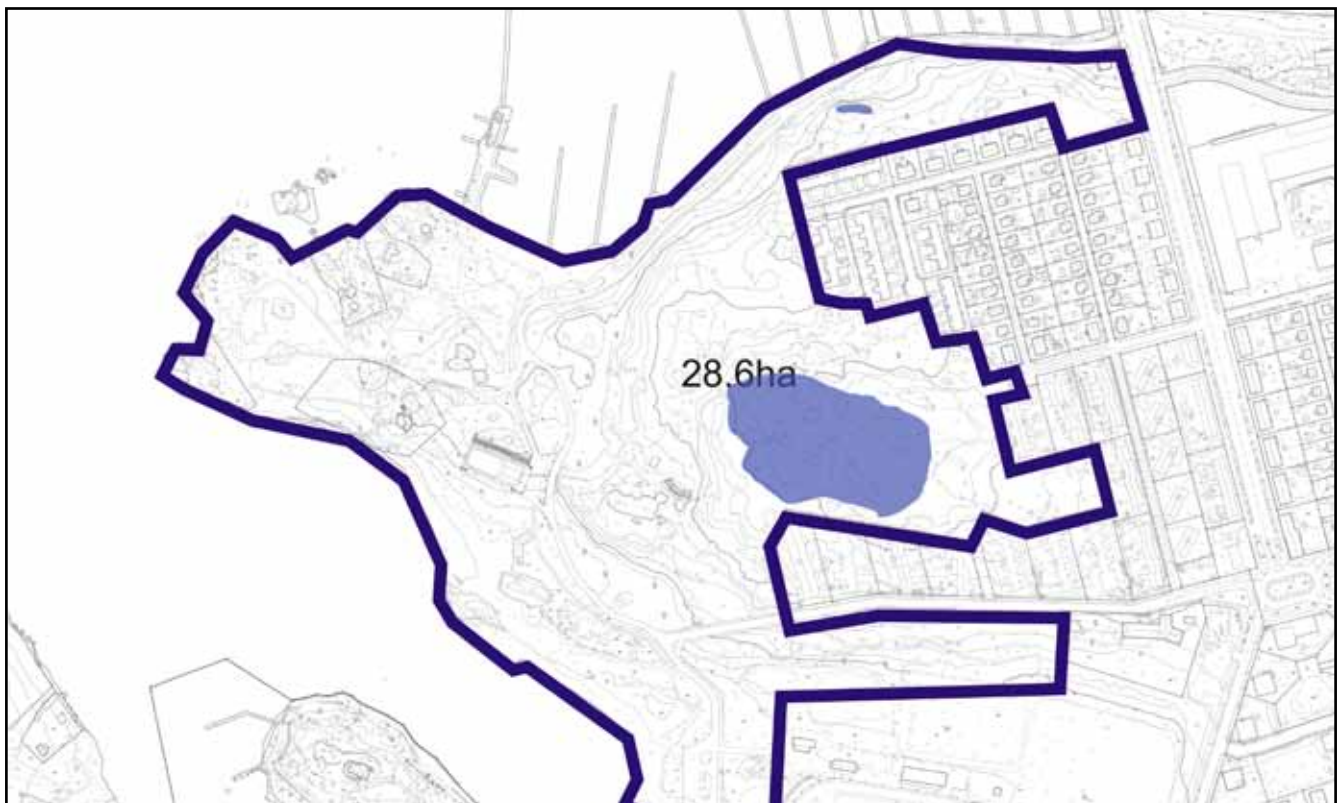
Tutkimusalueen luontoarvot koskevat kahta lehtoaluetta, vanhaa kuivaa kangasta, hyvin pienialaista merenrantaniittyä ja kalliomuodostumia. Tärkeät ja suojeltavat alueet esitetään seuraavalla sivulla kuvissa 3 ja 4.

Tuoreen uhanalaisuusluokituksen mukaan alueen luontotyyppit ovat pääosin silmälläpidettäviä (NT), säilyviä (LC) tai luokittelemattomia. Merenrantaniitty on kuitenkin äärimmäisen uhanalainen (CR) ja kuvion numero 12 luokittelu vastaa erittäin uhanlaista (EN). Tutkimusalueelta löydettiin yhteensä 205 putkilokasvilajia (taulukko 1), joiden joukossa ei ole direktiivien mukaan suojeltavia lajeja, eikä yksikään niistä ole mukana valtakunnallisessa tai alueellisessa uhanalaisuusluokituksessa.

Kuva 3. Suojeltavat lehdot ja vanhan kuiva kangas.

Kuva 4. Suojeltavat metsälakikohteet.

Taulukko 1. Fåfångan selvitysalueella esiintyvät putkilokasvilajit aakkosjärjestyksessä. Tähdellä merkityt ovat puutarhakarkulaisia tai villiintyneitä viljelykasveja.

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Ahokeltano	<i>Hieracium</i> (sektio) <i>vulgata</i>	Juolavehnä	<i>Elytrigia repens</i>
Ahomansikka	<i>Fragaria vesca</i>	Juolukka	<i>Vaccinium uliginosum</i>
Ahosuolaheinä	<i>Rumex acetosella</i>	Järviruoko	<i>Phragmites australis</i>
Aitaorapihlaja	<i>Crataegus flabellata</i> var. <i>grayana</i>	Jättipalsami *	<i>Impatiens glandulifera</i>
Aitovirna	<i>Vicia sepium</i>	Kaitapihatatar	<i>Polygonum aviculare</i> ssp. <i>neglectum</i>
Alsikeapila	<i>Trifolium hybridum</i>	Kamomillasaunio	<i>Matricaria recutita</i>
Amerikanhorsma	<i>Epilobium adenocaulon</i>	Kangasmaitikka	<i>Melampyrum pratense</i>
Englanninraiheinä	<i>Lolium perenne</i>	Kanerva	<i>Calluna vulgaris</i>
Euroopanlehtikuusi *	<i>Larix decidua</i>	Karheapillike	<i>Galeopsis tetrahit</i>
Haapa	<i>Populus tremula</i>	Karhunputki	<i>Angelica sylvestris</i>
Haisukurjenpolvi	<i>Geranium robertianum</i>	Karviainen *	<i>Ribes uva-crispa</i>
Hanhenpaju	<i>Salix repens</i>	Kataja	<i>Juniperus communis</i>
Hanhentatar	<i>Persicaria maculosa</i>	Katkeratatar	<i>Persicaria hydropiper</i>
Hapankirsikka *	<i>Prunus cerasus</i>	Keltakannusruoho	<i>Linaria vulgaris</i>
Hapsiluikka	<i>Eleocharis acicularis</i>	Keltamaksaruoho	<i>Sedum acre</i>
Harakankello	<i>Campanula patula</i>	Keltaoksanukka *	<i>Canus alba</i> ssp. <i>stolonifera</i> 'Flaviramea'
Harmaaleppä	<i>Alnus incana</i>	Ketohanhikki	<i>Argentina anserina</i>
Harmaasara	<i>Carex canescens</i>	Ketohopeanhikki	<i>Potentilla argentea</i> ssp. <i>argentea</i>
Heinätahtimö	<i>Stellaria graminea</i>	Ketosilmäruoho	<i>Euphrasia stricta</i>
Herttavuorenkilpi *	<i>Bergenia cordifolia</i>	Kevätpiippo	<i>Luzula pilosa</i>
Hevonhierakka	<i>Rumex longifolius</i>	Kielo	<i>Convallaria majalis</i>
Hieskoivu	<i>Betula pubescens</i>	Kiiltopaju	<i>Salix phylicifolia</i>
Hietakastikka	<i>Calamagrostis epigejos</i>	Kiiltotuhkapensas *	<i>Cotoneaster lucidus</i>
Hiirenvirna	<i>Vicia cracca</i>	Kirjopillike	<i>Galeopsis speciosa</i>
Hilla, lakka, muurain	<i>Rubus chamaemorus</i>	Kissankello	<i>Campanula rotundifolia</i>
Hopeasalava *	<i>Salix alba</i> var. <i>sericea</i>	Koiranheinä	<i>Dactylis clomerata</i>
Huopakeltano	<i>Pilosella officinarum</i> ssp. <i>pilosella</i>	Koiranputki	<i>Anthriscus sylvestris</i>
Huopaohdake	<i>Cirsium helenioides</i>	Komealupiini	<i>Lupinus polyphyllus</i>
Idänkonputki	<i>Heracleum sphondylium</i> ssp. <i>sibericum</i>	Korallikanukka *	<i>Cornus alba</i> 'Sibirica'
Idänvirpiangero *	<i>Spiraera chamaedryfolia</i>	Korpikaisla	<i>Scirpus sylvaticus</i>
Isomaksaruoho	<i>Hylotelephium telephium</i>	Korpikastikka	<i>Calamagrostis purpurea</i>
Isonokkonen	<i>Urtica dioica</i>	Korpipaatsama	<i>Franfula alnus</i>
Isopihatatar	<i>Polygonum aviculare</i> ssp. <i>aviculare</i>	Kotipihlaja	<i>Sorbus aucuparia</i>
Isosappi	<i>Centaurium littorale</i>	Kultapiisku	<i>Solidago virgaurea</i>
Isotalvikki	<i>Pyrola rotundifolia</i>	Kurjenjalka	<i>Comarum palustre</i>
Isotuomipihlaja *	<i>Amelanchier spicata</i>	Kurjenkello	<i>Campanula persicifolia</i>
Japaninangero *	<i>Spiraea japonica</i>	Kurttuusu *	<i>Rosa rugosa</i>
Jauhosavikka	<i>Chenopodium album</i>	Kyläkellukka	<i>Geum urbanum</i>
Jokapaikansara	<i>Carex nigra</i>	Kylänurmikka	<i>Poa annua</i>
Jouhivihvilä	<i>Juncus filiformis</i>	Käenkaali	<i>Oxalis acetosella</i>

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Lampaannata	<i>Festuca ovina</i>	Nurmilauha	<i>Deschampsia cespitosa</i>
Lehtoakileija *	<i>Aquilegia vulgaris</i>	Nurminata	<i>Festuca pratensis</i>
Lehtonurmikka	<i>Poa nemoralis</i>	Nurmipiippo	<i>Luzula multiflora</i>
Lehtotesma	<i>Milium effusum</i>	Nurmipuntarpää	<i>Alopecurus pratensis</i>
Lehtovirmajuuri	<i>Valeriana sambucifolia</i>	Nurmirölli	<i>Agrostis capillaris</i>
Leskenlehti	<i>Tussilago farfara</i>	Nurmitädyke	<i>Veronica chamaedrys</i>
Lillukka	<i>Rubus saxatilis</i>	Nurmitähkiö, timotei	<i>Phleum pratense</i>
Linnunkaali	<i>Lapsana communis</i>	Ojakellukka	<i>Geum rivale</i>
Luhtalemmikki	<i>Myosotis scorpioides</i>	Ojakärsämö	<i>Achillea ptarmica</i>
Lutukka	<i>Capsella bursa-pastoris</i>	Oravanmarja	<i>Maianthemum bifolium</i>
Maahumala	<i>Glechoma hederacea</i>	Palsamipoppeli *	<i>Populus balsamifera</i>
Maitohorsma	<i>Epilobium angustifolium</i>	Peltohatikka	<i>Spergula arvensis</i>
Meriratamo	<i>Plantago maritima</i>	Peltokorte	<i>Equisetum arvense</i>
Merisyysmaitiainen	<i>Leontodon autumnalis</i> ssp. <i>salinus</i>	Pelto-ohdake	<i>Cirsium arvense</i>
Mesiangervo	<i>Filipendula ulmaria</i>	Peltosaunio	<i>Tripleurospermum perforatum</i>
Metsäalvejuuri	<i>Dryopteris carthusiana</i>	Pietaryrtti	<i>Tanacetum vulgare</i>
Metsäapila	<i>Trifolium medium</i>	Piharatamo	<i>Plantago major</i>
Metsäimarre	<i>Gymnocarpium dryopteris</i>	Pihasaunio	<i>Matricaria suaveolens</i>
Metsäkastikka	<i>Calamagrostis arundinacea</i>	Pihatähtimö	<i>Stellaria media</i>
Metsäkurjenpolvi	<i>Geranium sylvaticum</i>	Pihasyreeni *	<i>Syringa vulgaris</i>
Metsäkuusi	<i>Picea abies</i>	Pikkusappi	<i>Centaurium pulchellum</i>
Metsälauha	<i>Deschampsia flexuosa</i>	Pimpinellaruusu *	<i>Rosa pimpinellifolia</i>
Metsämaitikka	<i>Melampyrum sylvaticum</i>	Pohjanjauhosavikka	<i>Chenopodium suecicum</i>
Metsämänty	<i>Pinus sylvestris</i>	Pohjanpunaherukka	<i>Ribes spicatum</i>
Metsäorvokki	<i>Viola riviniana</i>	Poimulehti	<i>Alchemilla</i> sp.
Metsätammi	<i>Quercus robur</i>	Polvipuntarpää	<i>Alopecurus geniculatus</i>
Metsätähti	<i>Trientalis europaea</i>	Pujo	<i>Artemisia vulgaris</i>
Metsätähtimö	<i>Stellaria longifolia</i>	Puna-ailakki	<i>Silene dioica</i>
Metsävaahtera	<i>Acer platanoides</i>	Puna-apila	<i>Trifolium pratense</i>
Mongolianmaksaruoho *	<i>Phedimus hybridus</i>	Punakoiso	<i>Solanum dulcamara</i>
Morsiusangervo *	<i>Spiraea x arguta</i>	Punanata	<i>Festuca rubra</i>
Mustaherukka	<i>Ribes nigrum</i>	Punasolmukki	<i>Spergularia rubra</i>
Mustikka	<i>Vaccinium myrtillus</i>	Puolukka	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>
Niittyleinikki	<i>Ranunculus acris</i>	Päivänkakkara	<i>Leucanthemum vulgare</i>
Niittynurmikka	<i>Poa pratensis</i>	Raita	<i>Salix caprea</i>
Niittynätkelmä	<i>Lathyrus pratensis</i>	Ranta-alpi	<i>Lysimachia vulgaris</i>
Niittysuolaheinä	<i>Rumex acetosa</i>	Rantakukka	<i>Lythrum salicaria</i>
Nuokkuhelmikkä	<i>Melica nutans</i>	Rantanenätti	<i>Rorippa palustris</i>
Nuokkotalvikki	<i>Orthilia secunda</i>	Rantapuntarpää	<i>Alopecurus aequalis</i>
Nurmihärkki	<i>Cerastium fontana</i>	Rantatädyke	<i>Veronica longifolia</i>

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Rauduskoivu	<i>Betula pendula</i>	Terijoensalava *	<i>Salix fragilis</i> 'bullata'
Rentohaarikko	<i>Sagina procumbens</i>	Terttualpi	<i>Lysimachia thyrsoiflora</i>
Rohtotädyke	<i>Veronica officinalis</i>	Terttuselja *	<i>Sambucus racemosa</i>
Rusopajuangervo *	<i>Spiraea x billardii</i>	Tervaleppä	<i>Alnus glutinosa</i>
Rätvänä	<i>Potentilla erecta</i>	Tuhkapaju	<i>Salix cinerea</i>
Rönsyleinikki	<i>Ranunculus repens</i>	Tummarusokki	<i>Bidens tripartita</i>
Rönsyrölli	<i>Agrostis stolonifera</i>	Tuoksuvatukka *	<i>Rubus odoratus</i>
Saarni *	<i>Fraxinus excelsior</i>	Tuomi	<i>Prunus padus</i>
Salokeltanot	<i>Hieracium</i> (sektio) <i>hieracium</i>	Tupasvilla	<i>Eriophorum vaginatum</i>
Sananjalka	<i>Pteridium aquilinum</i>	Ukontatar	<i>Persicaria lapathifolia</i>
Sarjakeltano	<i>Hieracium umbellatum</i>	Vadelma	<i>Rubus idaeus</i>
Seittitakiainen	<i>Arctium tomentosum</i>	Valkoapila	<i>Trifolium repens</i>
Siankärsämö	<i>Achillea millefolium</i>	Valkokarhunköynnös *	<i>Calystegia sepium</i>
Silosyysmaitiainen	<i>Leontodon autumnalis</i> ssp. <i>autumnalis</i>	Vanamo	<i>Linnaea borealis</i>
Soikkovuorenkilpi *	<i>Bergenia crassifolia</i>	Variksenmarja	<i>Empetrum nigrum</i>
Soreahiirenporras	<i>Athyrium filix-femina</i>	Viitakastikka	<i>Calamagrostis canescens</i>
Sudenmarja	<i>Paris quadrifolia</i>	Vilukko	<i>Parnassia palustris</i>
Suolavihvilä	<i>Juncus gerardii</i>	Virpapaju	<i>Salix aurita</i>
Säderusokki	<i>Bidens radiata</i>	Voikukka	<i>Taraxacum</i> sp.
Särmäkuisma	<i>Hypericum maculatum</i>	Vuohenkello *	<i>Campanula rapunculoides</i>
Tahmavillakko	<i>Senecio viscosus</i>	Vuohenputki	<i>Aegopodium podagraria</i>
Taikinamarja	<i>Ribes alpinum</i>	Vuoriruusu *	<i>Rosa pendulina</i>
Tannerpihatatar	<i>Polygonum aviculare</i> ssp. <i>microspermum</i>	Pohjanjauhosavikka	<i>Chenopodium suecicum</i>

KIRJALLISUUS

From, S. (toim.) 2005:

Paahdeympäristöjen ekologia ja uhanalaiset lajit. Suomen ympäristö 774. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

Jakobsson, N. (toim.) 2008:

Ympäristön- ja luonnonsuojelu 2008. Lakikokoelmat. Edita Publishing Oy. Helsinki.

Leivo, M., Asanti, T., Koskimies, P., Lammi, E.,

Lampolahti, J., Mikkola-Roos, M. & Virolainen, E. 2002:

Suomen tärkeät lintualueet FINIBA. BirdLife Suomen julkaisuja nro 4. Suomen graafiset palvelut, Kuopio.

Raunio, A., Schulman, A. & Kontula, T. (toim.) 2008:

Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Suomen ympäristö 8/2008. Osat 1 ja 2.

Söderman, T. 2003:

Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura-arvioinnissa. Ympäristöopas 109. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

Ympäristöministeriö a) alueellisesti uhanalaiset putkilokasvilajit

<http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=133959&lan=fi>

Maastotöihin liittyvä kirjallisuus

Airaksinen, O. & Karttunen, K. 2001:

Natura 2000 -luontotyyppiopas. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

Hotanen, J-P., Nousiainen, H., Mäkipää, R., Reinikainen, A., Tonteri, T. 2008:

Metsätyypit – opas kasvupaikkojen luokitteluun. Metsäkustannus.

Laine, J. & Vasander, H. 2008:

Suotyypit ja niiden tunnistaminen. 2. painos. Metsäkustannus.

Meriluoto, M. & Soininen, T. 2002:

Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. 2. painos. Metsälehti kustannus. Helsinki.

Mossberg, B. & Stenberg, L. 2005:

Suuri Pohjolan Kasvio. Kustannusosakeyhtiö Tammi, Helsinki.

Liite. Valokuva merenrantaniitystä.

